

Értesítő.

I. Az Erdélyi Múzeum-Egylet közgyűlése.

Az Erdélyi Múzeum-Egylet június hó elsején tartotta rendes évi közgyűlését, melyben a tagok nagy számmal jelentek meg. Az elnöki tisztet Esterházy Kálmán gr. vitte, ki a közgyűlést a következő beszéddel nyitotta meg:

Tisztelt közgyűlés!

„Bizonyára tudva van, hogy az erdélyi múzeum-egylet egy nehéz időkből, nagy küzdelmek után, sulyos áldozatok árán gyűjtött nemzeti kincs, egy féltékenyen őrzött letétemény Isten és nemzet előtt felelős letéteményese. Mint ilyennek szent kötelessége lelkiismeretesen teljesíteni azt, a mit az egylet és a múzeum dicső alapítói feladatává tettek, nemcsak gyarapítani és megőrizni a reá bízott közkincset, hanem azt biztosítani is mivoltában, rendeltetésében és helyt maradásban emberileg kigondolható minden eshetőséggel szemben.“

A múzeum-egylet életében ezen vezérlő hagyományos szellem mindig kifejezésre jutott és az igazgató válaszmány azt így hangoztatni egy ügyben, mely a t. közgyűlés elhatározása alá fog jönni ma, helyén valónak látta, bölcsesége a végelhatározásban meg fogja találni azt az utat, mely mindenhol megnyugvásra szolgál, mert az igazon és a méltányoson alapszik.

Még egy nevezetes indítványa az igazgató-válaszmánynak fog a t. közgyűlés jóváhagyása alá jönni, az azon erdélyrészi ősrégészeti és népismei gyűjtemény megszerzését illeti, mely a múzeum-egylet gyűjteményeiből nem hiányozhat, és ez eléggé igazolja az áldozatot, melynek meghozatalát a válaszmány javalja.

A múzeum-egylet fejlődésében, gyarapodásában, tudományos mivoltának magosításában kiváló helyet foglalnak el gyűjteményeinek őrei, tisztviselői buzgó szakavatott tudományos munkásságukkal, egy ilyennek váratlan kidőlte rendítette meg az egylet iránt érdeklődőket Szabó Károly könyvtárigazgató halálával, az egylet keletkezésétől kezdve büszkén vallotta magáénak azt, kit nagy tudományában, tevékenységében a magyar genius vezérelt, emlékének illő megőrkítéséről a t. köz-

gyűlésnek lesz alkalma gondoskodni. Hogy a lefolyt évben mely irányban milyen eredménnyel felelt meg az igazgató választmány feladatának, arról az előadandó különböző jelentések fognak tanubizonyságot szolgáltatni. A szakosztályok által kifejtett tudományos munkásság pedig alapját veti mag az egyleti átalakulásnak, melylyel a nemzeti mivéldés legmagasabb céljait is sikerrel szolgálhatja. Hazafias üdvözlettel a közgyűlést megnyitottnak nyilvánítom.

A lelkes éljenzéssel fogadott elnöki megnyitó beszéd után Finály Henrik dr. egyleti titkár előterjesztette a választmánynak mult évi működéséről szóló következő jelentését:

Tisztelt közgyűlés!

Muzeum-egyletünk 1859. november havában történt megalakulása óta ma történik először, hogy az igazgató-választmány beszámoló jelentése a mult 1890. évi működéséről oly későre jut a t. közgyűlés elibe. A késedelem az egyleten kívül álló tényezők beavatkozásának és egy valamennyinket mély gyászszal sujtott haláleset következményeinek összetalálkozásában leli okát és mentegetésre nem szorúl. Tulajdonképpen a késedelmezés oka még most sem enyészett el végképpen, a mint majd lesz módja a t. közgyűlésnek a tárgyalások folytán meggyőződni; de az egylet ügykezelésének többi ágai parancsolóan követelték az évi közgyűlés megtartását, az igazgató választmány tehát kénytelen volt a közgyűlés napját kitűzni, még pedig az idő előhaladott volta miatt oly időre, a melyben az egylet tisztviselői és tagjai legkevésbé rendelkezhetnek szabad idővel, a mi némi sietség látszatában fogja feltűntetni eljárásunkat; ez azonban csak látszat.

Az igazgató-választmány a mult 1890. évben az itt bemutatott jegyzőkönyvek tanúsága szerint tizennégy ülést tartott és ezekben 181 határozatot hozott, a melynek tárgyát és alapját 134 beadvány nyújtotta. Végig tekintve ezeken a határozatokon, könnyű meggyőződni, hogy túlnyomó nagy része a rendes kezelés és igazgatás folyó teendőire vonatkozik és semmi oly feltűnő eseményre, a mely külön és tüzetesen felemlítendő volna. Az igazgató-választmány törekvése az ügyek elintézésében mindig arra irányult, hogy az egylet egyes közegei fennakadás és késedelem nélkül szabályszerűen folytathassák hivatalos működésüket.

Természetesen első sorban a választmány ez irányu működése a pénzügy körül forog. Az erre vonatkozó részletek ki vannak mutatva a t. közgyűlés tagjai kezében levő nyomtatott számadásban. Erre nézve a következő észrevételek szolgáljanak kiegészítésül.

A mult évben az apahidai lelet vételárát 6952 frt 30 krt az alaptőkéből vettük kölcsön, oly feltétellel, hogy ez összeget mielőbb visszatérítjük. Csakugyan már a mult évben eszközölt értékpapir vásárlás útján 1290 frtot vissza is pótolunk a tőkének, s ez összeghez a mult évi pénztármaradványból a költségvetés rendjén a választmány

még 3010 frt visszafizetését ajánlja, úgy, hogy ez idő szerint 4300 frt már tényleg vissza lesz pótolva a tőkének és még csak 2652 frt 30 kr marad törlesztendő.

Alaptőkének állagában különben még az a változás is történt, hogy a jelzálogra adott kölcsönök közül három tételben 24,750 frt lett visszafizetve, a minnek következtében e rovaton még csak 14,000 frt maradt künn. A befolyt tőke-összegeből 27,000 frt n. é. regale váltság és 300 frt n. é. földtehermentesítési kötvény lett vásárolva.

Ténylegesen gyarapodott tőkénk a n. Bányai Vitális hagyományából befizetett 400 frttal.

A költsékezés általában nem ment túl a megállapított költségvetés korlátain, csupán a rendkívüliek rovatán mutatkozik tetemes túlköltsékezés, a melyet a képek felújíttatása okozott.

Mint a múlt években, úgy 1890-ben is részint az egylet tisztviselői, részint más buzgó gyűjtők nyertek segílyt gyűjtő utazások tételére, a melynek eredménye tetemesen gyarapította gyűjteményeinket, így nyert dr. Koch Antal 200 frtot, Budai József tanársegéd 50 frtot, dr. Primics György őrségéd két ízben 80 frtot, dr. Apáthy István 200 frtot, Mártonfi Lajos tanár 50 frtot, Méhely Lajos 100 frtot és dr. Békésy Károly 150 frtot.

Gyűjteményeink gyarapítása különben is egyik főczélja levén egyletünknek, a mult évben sokat foglalkozott az igazgató-választmány annak a nagy gyűjteménynek a megszerzésével, a melyről későbbben lesz szerencsém indítvány alakjában a szükséges részleteket előterjeszteni.

A mult évi közgyűlés meghagyta volt az igazgató-választmánynak, hogy a gyűjtemények helyiségei tárgyában indokolt emlékiratot terjesszen a nmlgu miniszter úr elébe. Ez emlékirat szövegét az igazg. választmány 1890. május 7-én tartott ülésében megállapította, és azután az elnök és a titkár küldöttségileg nyujtották át a nmlgu miniszter urnak; válasz azonban még eddig nem érkezett.

Ugyancsak 1890. junius havában részt vett egyletünk a magyar színészegyesülettől Budapesten, julius végén pedig az 1848—9. évi emlékekből Aradon rendezett kiállításon.

Vajha lehetne itt bevégezni e jelentést!

1890. augusztus 31-én nagy veszteség érte a magyar tudományt, elvesztette egyik legkitűnőbb bajnokát, a kinek a működése és teremtő lángesze széles körben árasztotta fényét nemcsak azokra az intézetekre és testületekre, a melyekben személyesen munkálkodott és hatott, nemcsak e hazára, a melynek polgára, és e nemzetre, a melynek hű és szerető fia volt, hanem messze túl ennek a határain a külföldre, mondhatni a világ tudományára is. E napon hunyt el Szabó Károly. Egyletünk, a melyhez őt többszörös kötelék a legszorosabban csatolta, sokszorosan érezte a gyászeset súlyát is, és csak az nyujthatott némi vigaszt, hogy méltó büszkeséggel mondhattuk: ő főképpen a miénk, a

mi díszünk és ékességünk volt. E hivatalos jelentés kiszabott rideg köre se tért, se méltó helyet nem nyújt emlékének és érdemeinek megfelelő módon és terjedelemben való megörökítésére. A mikor mi, a kik vele és körülötte éltünk, csak megemlítjük a nevét, könybe lábbadt szemünk csak sötét gyászt lát. De kora eltávozása a mily nagy úrt hagyott általában, különösen egyletünk hivatalos szervezetében egy sarkalatos hivatalt hagyott árvaságban. Szabó Károly az egylet könyvtárnoka volt, és a fennálló szabályok és szerződés értelmében az egyletnek vált feladatává a megürült hely betöltése. Noha a boldogúlnak mind sulyosabbra forduló egészségi állapota már rég komoly aggodalomban tartott volt, még sem hitte senki, legkevésbé ő maga, hogy a katasztrófa ily közel áll, ily hamar fog bekövetkezni, s ez a körülmény még váratlan voltával is sulyosbította a változott helyzetet.

Az igazgató-választmány kötelessége tudatában a sürgős intézkedéseket azonnal megtette. Ideiglenes helyettesítés útján gondoskodott róla, hogy a könyvtári folyó teendők intézésében fennakadás ne álljon be és igyekezett az új könyvtárnok beállítását előkészíteni. Ez ügyben mi történt és mi okozta a beállott késedelmet, lesz szerencsém részletesen előadni, a mikor a tárgysorozat rendén az ügy elintézése fog tárgyalás alá jöni.

A mennyiben saját hatáskörében tehetette, az igazgató-választmány teljesítette a kegyelet követelményeit is a boldogult és hátra hagyott családja iránt. Testületileg tette le elismerése koszorúját drága halottja ravatalára, testületileg jelent meg a temetésen és a maga halottjának nyilvánítván a boldogúlnat, tisztos és fényes eltakaríttatása költségeit magára vállalta, a családnak pedig a néhai rendes fizetésének két évnegyedi részletét kifizettette és ez intézkedéseire nézve kéri a t. közgyűlés utólagos jóváhagyását. A t. közgyűlésnek fenn van tartva határozni, ha kíván-e ebben a tekintetben még tovább is intézkedni.

Méltóztassék a többi beszámoló jelentések meghallgatása után a jövőre szóló intézkedések iránt határozni.

A titkári jelentés után, melyet a közgyűlés helyeslőleg vett tudomásul, Esterházy Kálmán gr. elnök azt indítványozta, hogy az egyesület néhai nagyrődemű könyvtárigazgatójának, Szabó Károlynak arcképét a könyvtár számára festesse le s leleplezése alkalmával rendezzen emlékünnepet. Az indítványt általános lelkesedéssel fogadta el a közgyűlés.

Ezután Groisz Gusztáv dr. fölolvassa a pénztárvizsgáló bizottság jelentését, a melyből csak annyit emelünk ki, hogy a bizottság a számadásokat és a pénztárt teljes rendben találta s ennél fogva a közgyűlés Békésy Károly dr. pénztárosnak a fölmentést megadta.

Most a könyvtár állásáról szóló jelentés került sorra, melyet Finály Henrik dr. helyettes könyvtárigazgató terjesztett elő:

Tisztelt közgyűlés!

Néhai Szabó Károly elhúnyta után az igazgató-választmány meg-tisztelő bizalma engem jelölvén ki a könyvtárnoki teendőik helyettes minőségében való teljesítésére, ma is nekem kell jelentést tennem a könyvtár gyarapodásáról és állapotáról. Minthogy azonban a könyvtár kezelését csak szeptemberben vettem át, jelentésem természetesen nem fog oly kimerítő és alapos lehetni, mintha egész éven át magam intézkedtem volna a könyvtárban.

Mindazonáltal abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy könyv-és kézírattárunk 1890. évi gyarapodásáról pontos képet nyújthatok. Ugyanis köteles példányokban és saját kiadványaink után nyert cserepéldányokban kaptunk a múlt év folytán 239 kötetet és füzetet; vásárlás útján pedig a folytatólagos füzetes vállalatok és folyóiratok mellőzésével 741 kötetet szaporítottuk könyvtárunkat, a mely számban, mint kiválóan nevezetes szerzemény szerepel a Migne-féle Patrologia Latina egy teljes példánya 221 csinos félbörkötetben, a melyet anti-quarius útján 1700 frank árán egyenesen Franciaországból sikerült megszereznünk.

Mind ezek a szerzemények rendszeresen be vannak iktatva az alapleltárba és úgy, a hogy lehetett, fel vannak állítva elég hozzáférhetően a rendelkezésre állot szűk és czélszerűtlen helyiségben. Különös gondot fordítottam a kötetésre, s így történt, hogy a múlt évben a könyvtár 3000 frtnyi átalányát 369 frt 73 krral túlléptük.

Kézírattárunk számára kaptunk ajándékba Imreh Sándor mvásárhelyi nyomdatulajdonostól egy becses kötetet, a mely magában foglalja gr. Haller Józsefnek a Petőfi Sándor eleste színhelyére vonatkozó leveleit a hozzá tartozó képpel és Békési Márk urtól Bem altábornagy egy német nyelven kiadott és Szebenben kelt parancslevelét.

A mi a könyvtár hasznosítását illeti az olvasószobák látogatottsága az 1890. évben is mind növekedett, a mellett még a magyar tud. Akadémiának, a történelmi társulatnak és a nemz. muzeum könyvtárának is szolgálhattunk kölcsönadással onnan nyert hasonló vizontszolgálatok fejében.

Minthogy a könyvtár kezelésében csak ideiglenes helyettes voltam, természetesen tartózkodtam minden oly intézkedéstől, a mely az eddig dívott rendszerében a kezelésnek és hasznosításnak valami gyökeres változást idézett volna elő. Tettem ezt főleg azért is, mivel a könyvtárigazgatói állomás betöltése alkalmával a könyvtárnoki útasítás úgy is alapos revisio alá fog jőni, és az egyetemi tanácssal egyetértőleg megállapítandó új útasítás alkalmasint ki fogja elégíteni mindazokat a kívánalmakat, a melyek a változott viszonyok következtében nyilvánultak.

Mindazonáltal nem tehetem, hogy itt rá ne mutassak különben gazdag és nagybecsű könyvtárunk egy nevezetes fogyatkozására. Tudva

levő dolog, hogy az oláh nemzeti irodalom első csirái Erdély földén keltek ki; erdélyi magyar nemzeti fejedelmek biztatására és segélyezésével erdélyi magyar nyomdák állították ki a legelső oláh könyveket. E ténynyel szemben valóban megdöbbentő jelenség, hogy a tizenhatodik százban megindult irodalmi tevékenység terményeiből az 1848-ig megjelent nyomtatványokból könyvtárunkban, mondhatni, semmi sincs. Ma ezek a nyomtatványok már oly ritkáká váltak, hogy beszerzésük felette bajos. Hogy csak egy példát említsek: a Bobb-féle Lexicon Valachico-Latinum, a mely 1848-ig Erdélyben csaknem közkézen forgott, nem volt meg a könyvtárunkban és csak nagy utána járással sikerült nekem a legutóbbi napokban egy példányt szereznem Lipcséből. Mindazonáltal azt hiszem, nem lesz felesleges a jövőendőbeli könyvtárigazgatónak ezeknek a nyomtatványoknak a lehető beszerzését különös gondjába és figyelmébe ajánlani.

Könyvtári helyiségünk szűk és elégtelen voltáról boldogult könyvtárnokunk a múlt évi közgyűlésen oly alapos és kimerítő képet nyújtott, hogy ahhoz hozzá tenni valóm nincs, de azért szükségesnek látom ismételten rámutatni, mert illetékes helyről az ez iránt tett felterjesztésünkre még választ nem kaptunk, és a ki bebocsátást akar nyerni, ne sajnálja ismételten meghúzni a csengettyűt.

Méltóztassék e jelentést tudásul venni.

A jelentés tudomásul vétetvén, Concha Győző dr. a könyvtár megvizsgálására kiküldött bizottság nevében a következő jelentést olvasta föl:

Tekintetes Múzeum-Egyleti Közgyűlés!

Tisztelettel alólirottak a múlt évi közgyűléstől kapott megbízásunk és a titkár úr fölhívása következtében megjelentünk egyesületünk könyvtárában, megvizsgáltuk és — a mennyire egyes próbák útján meggyőződhattünk róla — a legjobb rendben és hiány nélkül levőnek találtuk.

Az éveken át sürgetett szakkatalógus, melynek hiányát nagyon érezte a könyvtárnak minden látogatója, immár munkába van véve; de a munka az illető tisztviselő megválása miatt ez idő szerint szünetel. Szükségesnek tartjuk, hogy a munka, mihelyt a megüresedett könyvtártisztai állás be lesz töltve, ismét serényen folyjon tovább. Ezenkívül óhajtandó, hogy a szakkatalógus kinyomatása ügyében is mennél előbb történjék intézkedés, még pedig olyan képen, hogy az egyes szakok katalógusai mindjárt elkészülésük után külön füzetekben nyomtatva jelenjenek meg.

Az egyetemi könyvtár számára készült és a Múzeum-Egylet részéről is elfogadott új szabályzat valószínűleg maga után fogja vonni az egyesület könyvtárában is a munkaidő meghosszabbítását; ennél fogva méltányosnak tartjuk, hogy az egyesület a meghosszabbítandó munkaidő arányában a könyvtártiszt fizetését is magasabbra emelje.

Szükségesnek tartjuk továbbá, hogy a könyvtár-igazgatói állás betöltése után a könyvtár számba vétessék és úgy adassék át az új igazgatónak. E munkálat végrehajtására egy tiztagu bizottság kiküldését javasoljuk.

Végre nagyon kívánatosnak tartjuk a kéziratár lajstromozását is.

E jelentés fölolvása és tudomásul vétele után L á n c z y G y u l a dr. a következő indítványt terjesztette elő a maga és F e l m é r i L a j o s dr. nevében :

Tekintettel arra, hogy egy új könyvtár-igazgatónak a mai közgyűlés általi választása folytán a könyvtár és a vele kapcsolatos levél- és kéziratár igazgatásában változás állott be, a közgyűlés utasítja az Egyesület választmányát, miszerint e levéltár szakszerű kezelése iránti módokat tanulmány-tárgyává tevén, ez iránti javaslatait a legközelebbi rendes közgyűlésnek terjessze elő.

Ezen indítvány, valamint a könyvtárvizsgáló bizottság javaslatai is a választmányhoz utasítatván, következtek az egyesület gyűjteményeiről szóló jelentések. Az állattárról A p á t h y I s t v á n dr., a növénytárról K á n i t z Á g o s t o n dr., az ásványtárról K o c h A n t a l dr. igazgató-őr, a régiség- és éremtárról F i n á l y H e n r i k dr. tett jelentést. Az utóbbit egész terjedelmében közöljük :

Tisztelt Közgyűlés !

A gondjaimra bízott régiség- és éremtár állapotjában az elmúlt 1890. évben nagyon kevés változás történt; ajándékot és hagyományt mindössze csak hármat jegyezhetünk fel, névszerint kaptunk szeptember 17-én a cs. és kir. főudvarmesteri hivataltól egy példányt a Mária Valéria főhgnő férjhezmenetelére vert emlékéremből; november 5-én a néhai Szabó Ádám városi pénztárnok hagyományából 21 drb. vegyes pénzt 20 frtnyi értékben és december 3-án Arad város törvényhatóságától az aradi vértanuk emlékszobra leleplezése ünnepére vert emlékérem egy példányát. Czélszerű vásárra se kínálkozott sok alkalom; április 23-án Schul Henriktől vettünk egy dombormivű ezüst kantát és egy boglárt, november 5-én a kolozsmegyei alispáni hivatal közbenjárásával Vadasdon lelt három darab bronz régiséget és december 3-án a nagy-küküllő megyei alispán úr közbenjárásával megvettük a mihályfalvi felette úr-dukés és becses aranyeletet. Számra nézve tehát csekély a gyarapodás, de ez nem is lehet másképp, mert sok a gyűjtő magános és intézet; azonban örvendetes jelenségképpen itt köszönettel kell feljegyezmem azt a tény, hogy a megyei hatóságok kezdenek érdeklődni a muzeum iránt és nemcsak hirt adnak a területeiken előforduló nevezetes leletekről, hanem segítségünkre is vannak a megszerzésükben, a mennyiben a nagyobb vonzerejű központi nemzeti muzeum nem érvényesíti a törvényesen őt megillető elsőbbséget.

Sok híresztelésre adott alkalmat a múlt évben egy tetemes arany-

pénzlelet, a melyet a találó kéz alatt, mondhatni házalva, árulgatott több helyen. Alkalmam volt ez aranypénzek számos darabját részint a helybeli rendőrségnél, részint a maros-vásárhelyi kir. járásbiróságnál, hol le voltak foglalva, szemle alá venni és meggyőződni, hogy valamennyi I. Mátyás és I. Ulászló korából való közönséges magyar arany volt; nem láttam tehát szükségesnek megszerzése iránt lépéseket tenni, mert csak duplumokat szerezhettünk volna vele.

A gyűjtemény rendezésén és felállításán változtatni nem lehetett semmit. Nem mintha ily változtatás nem volna kívánatos, hanem mivel a mostani szűk és czélszerűtlen helyiségben oly változtatás, a mely előnyére válhatnék a gyűjteménynek, merőben lehetetlen.

A gyűjteményben elhelyezett képekre nézve az az újítás történt, hogy a képek feltűnő számokkal vannak jelölve és egy minden szobában kifüggesztett lajstrom az illető szám alatt felvilágosítja a látogatót arról, hogy a kép mit ábrázol és a mennyiben ki volt deríthető, ki a mestere. Egyébiránt ezeknek a festményeknek a felújíttatása a múlt évben bevégeződött igen szép sikerrel, de tetemes költséggel is.

Legkiválóbb díszére fog válni régiségtárunknak annak a gyűjteménynek a megszerzése, a mely iránt ma a tárgysorozat rendén külön indítvány fog napi rendre kerülni. A gyűjtemény mintegy 6000 darabból áll és magában, mondhatni, egy egész muzeum. Nem csak én, hanem elnökünk is, egy izben én gróf Eszterházy János urral részletesen megismerléltük a helyszínén és meggyőződünk, hogy bár anyagi belértéke nagyon csekély, de tudományos becse valóságos kincscsé teszi. Hozzá járul még, hogy tetemes része irodalmi uton ismertette van bel- és külföldön, s így birtokba vétele muzeumunkat azoknak a gyűjteményeknek a sorába fogja igtatni, a melyeket ősi embertannal és néprajzzal foglalkozó minden kutatónak meg kell látogatnia és tanulmányoznia. Czél-szerű rendezése és felállítása azonban tágas helyiséget fog igényelni.

Mint minden évben, úgy 1890-ben is a régiségtár minden ünep- és vasárnapon nyitva volt a közönség számára és a látogatottság, különösen kedvező időjáráskor akkora volt, hogy a látogatók néha valósággal tolongtak.

Az egyleti ügykezelés, levél-, régiség- és éremtár megvizsgálására kiküldött bizottság nevében K o l o s v á r y S á n d o r dr. jelentette, hogy a bizottság mindent teljes rendben talált.

Ezután S z a m o s i J á n o s dr. szakosztályunk múlt évi működéséről tett jelentést, F a r k a s G y u l a dr. pedig az orvos-természet-tudományi szakosztály munkálkodásáról adott számot.

Miután a közgyűlés ezen jelentéseket tudomásul vette, a könyvtár-igazgatói állás betöltésére került a sor. A választmány indítványára a közgyűlés a könyvtár-igazgató javadalmát 2300 frtban (2000 frt fizetés, 300 frt szálláspénz) állapította meg és kimondotta, hogy a megválasztandó könyvtár-igazgató semminemű más hivatalos állást nem vállalhat

el. Azután a közgyűlés az igazgatói állásra négy pályázó közül igen nagy szavazattöbbséggel Ferenczi Zoltán dr. egyetemi magántanárt választotta meg és elhatározta, hogy a választást — minthogy a múzeumi könyvtár igazgatója egyszersmind az egyetemi könyvtárnak is igazgatója — tudomásul vétel végett bejelenti a vallás- és közoktatásügyi miniszternek.

Ezután a közgyűlés elfogadta a választmánynak egy nagybecsű ősrégészeti gyűjtemény megvásárlása iránt tett indítványát; megállapította a jövő évre szóló költségvetést és végül a szabályok szerint kilépő négy választmányi tagot újra megválasztotta, azután szétoszlott.

II. Szakosztályunk májusi fölolvasó ülése.

A május 20-án tartott fölolvasó ülésben elnökölt Szamosi János, jegyzett a titkár. Jelen voltak a szakosztály tagjai közül: Fazakas József, Concha Győző, Felméri Lajos, Hegedűs István, Ferenczi Zoltán, Nagy Károly és Csernátoni Gyula. Az ülés tárgyai voltak:

1. Imre Sándor: „Lugosy József nyelvbölcselete.“
2. Ferenczi Zoltán: „A Shakespeare-Bacon kérdés.“

A fölolvasó ülés előtt zárt ülés tartatván, Adorján Miklós ajánlatára Trencsényi Károly kaposvári polg. isk. tanár, a titkár ajánlatára pedig Beöthy Zsolt budapesti egyetemi tanár, Takács Sándor budapesti kegyesrendi gimnáziumi tanár, Erdélyi Pál budapesti nemz. múzeumi könyvtártiszt és Horváth Cyrill bajai cisterciendi tanár a szakosztály tagjai közé beválasztottak.

Február 27-től június 23-ig fizettek:

<p>Adorján Miklós 1890., 1891. 4 frt. Henning Rudolf 1891. 2 " Cserép József dr. 1891. 2 " Dalmady Győző 1890., 1891. 4 " Temesvári főreáliskola ifjus.könyv- tára 1890. 2 " Pannonhalmi könyvtár 1891. 2 " Szalai Gyula 1891. 2 " Farnos Dezső dr. 1889., 1890. 4 " Ferenczy Alajos dr. 1890., 1891. 4 " Csák Alajos 1890., 1891. 4 " Gurnesevits Lajos 1890. 2 " Szentimrei István 1890., 1891. 4 " Geréb Márton 1891. 3 " Fazakas József 1891. 3 " Gergely Sámuel dr. 1891. 3 " Kiss Sándor 1891. 3 " Lázár Gyula dr. 1891. 3 " Kovács János 1891. 3 " Óvári Kelemen 1891. 3 " Kolozsvári áll. tanítónő-képezde 1891. 2 "</p>	<p>Kulcsár Endre 1890. 2 frt. Kölln Gyula 1889. 2 " Szabó Barna 1889., 1890., 1891. 6 " Szatmári rk. főgymnasium 1891. 1 " Breán Kázmér dr. 1890., 1891. 4 " Wieder Gyula 1891. 2 " Mika Sándor dr. 1889., 1890., 1891. 6 " Révész Ferencz 1891. 2 " Kónya Ferencz 1889., 1890. 4 " Körmöczbányai főreáliskola 1891. 2 " Kolozsvári városi polgári iskola 1891. 2 " Kondor József 1889. 2 " Széchy Károly dr. 1890., 1891. 6 " Petrán József 1891. 3 " Mészáros Lajos 1890. 2 " Somogyi István 1891. 2 " Simon Gábor 1891. 2 " Cserei József 1891. 2 " Dévai állami főreáliskola 1891. 2 " Bajai rk. főgymnasium 1891. 2 "</p>
---	--

Kolozsvártt, 1891. június 23.

Szamosi János.